

Αιτωλίας Δαμασκηνός: Σήμερα η Εκκλησία τιμά όλους εκείνους που δεν ξέχασαν τον αληθινό Θεό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Δημητρίου στη Νεάπολη Αγρίνιου χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και προεξήρχε στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία την Κυριακή προ της Χριστού Γεννήσεως, 21 Δεκεμβρίου 2025, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο, συνέχισε την ανάλυση του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας που πραγματοποιεί στα κυριακάτικα κηρύγματα και αναφέρθηκε στην εκτενή δέηση και στις δεήσεις υπέρ των κατηχουμένων που ακολουθούν το ευαγγελικό ανάγνωσμα της Θείας Λειτουργίας.

Ανέφερε τα εξής:

«Τελειώνει σιγά – σιγά ο δρόμος που οδηγεί προς την «μητρόπολη των εορτών», όπως χαρακτηρίζουν οι Πατέρες της Εκκλησίας μας τα Χριστούγεννα, καθώς, από την Γέννηση του Κυρίου μας ξεκινά η φανέρωση της επαγγελίας του Θεού, η εκπλήρωση του κηρύγματος των Προφητών και η αποκάλυψη της άπειρης αγάπης Του για μας, τους ανθρώπους.

Η σημερινή Κυριακή έχει την επωνυμία «Κυριακή προ της Χριστού Γεννήσεως». Την Κυριακή αυτή, η Εκκλησία μας θυμάται και τιμά όλους εκείνους, οι οποίοι από τον Αδάμ μέχρι και τον Ιωσήφ, τον μνήστορα της Παναγίας μας, δεν ξέχασαν τον αληθινό Θεό, δεν άφησαν να σβήσει στην ψυχή τους η προσδοκία του ερχομού του Μεσσία και δεν λογάριασαν ούτε την ίδια τους την ζωή, προκειμένου να μείνουν πιστοί στο θέλημα του Θεού.

Όπως αναφέρει ο απόστολος Παύλος, τον ερχομό που εκείνοι δεν γνώρισαν, τον αξιωθήκαμε εμείς. Ήδη, αντικρίζουμε με ανεκλάλητη χαρά το φωτισμένο από τον λαμπρό αστέρα σπήλαιο της Βηθλεέμ που μας περιμένει. Πρόκειται για την ίδια χαρά όλων εκείνων που ακούν για τον Χριστό και μέσα τους, με την συμβολή του Αγίου Πνεύματος, γεννιέται ο πόθος να Τον συναντήσουν. Εκατομμύρια τέτοιες ψυχές φώτισε κατά το παρελθόν, αλλά και συνεχίζει να φωτίζει η Θεία Χάρις. Πρόκειται για εκείνους που αναζητούν την αλήθεια, διψούν την σωτηρία τους και προστρέχουν στην Εκκλησία για να γνωρίσουν την διδασκαλία της, ζητώντας να βαπτιστούν στο όνομα του Τριαδικού Θεού.

Αυτοί, οι οποίοι προετοιμάζονται να γίνουν μέλη της Εκκλησίας, δια του Αγίου Βαπτίσματος, είναι οι κατηχούμενοι. Για τους κατηχουμένους, η πρώτη χριστιανική Εκκλησία, μετά τους αποστολικούς χρόνους, καθόρισε μια περίοδο δύο έως τριών χρόνων, προκειμένου να κατηχηθούν, δηλαδή να απαρνηθούν την όποια παλαιά τους πίστη, να μνηθούν στην αλήθεια του Ευαγγελίου, και, βεβαίως, να προσαρμόσουν την ζωή τους στο θέλημα του αληθινού Θεού. Για αυτούς τους μέλλοντες Χριστιανούς, η Εκκλησία μας όρισε, σε κάθε Θεία Λειτουργία, να προσευχόμαστε εμείς, οι πιστοί, με θερμή.

Λίγο πριν την δέηση για τους κατηχουμένους, προηγείται η εκτενής δέηση, δηλαδή μία σειρά ευχών για ζώντες και κεκοιμημένους. Αμέσως μετά, ο ιερέας καλεί και τους κατηχουμένους να ενώσουν τις προσευχές τους με εκείνες των πιστών: «Εύξασθε οι κατηχούμενοι τω Κυρίω», τους προτρέπει. Δηλαδή, «Προσευχηθείτε και εσείς οι κατηχούμενοι στον Κύριο».

Κατόπιν, ο ιερέας καλεί τους πιστούς να προσευχηθούν υπέρ των κατηχουμένων, λέγοντας: «Εμείς, οι πιστοί, ας προσευχηθούμε για τους κατηχουμένους. Για να τούς ελεήσει ο Κύριος. Για να τούς κατηχήσει τον λόγο της αληθείας. Για να τούς φανερώσει το Ευαγγέλιο της δικαιοσύνης. Για να τους ενώσει με την αγία του

καθολική και αποστολική Εκκλησία. Σώσε, ελέησε, βοήθησε και φύλαξέ τους, Κύριε, με την χάρη σου».

Αμέσως μετά, όλοι οι πιστοί, με την φωνή του ιερέως, απευθύνονται προς τον Κύριο και προσεύχονται για εκείνους που ετοιμάζονται να αφήσουν την παλιά τους ζωή και να παραδώσουν τον νου και την καρδιά τους στην αλήθεια του Ευαγγελίου:

«Κύριε, Θεέ μας, που κατοικείς ψηλά στον ουρανό και βλέπεις εδώ κάτω στην γη, πού για την σωτηρία του ανθρωπίνου γένους έστειλες τον μονογενή σου Υιό και Θεό, τον Κύριό μας Ιησού Χριστό, ρίξε την ματιά σου επάνω στους δούλους σου τους κατηχουμένους, που έχουν σκύψει τώρα τα κεφάλια τους σε σένα· και αξιώσέ τους στον κατάλληλο καιρό να πάρουν το λουτρό που θα τους ξαναγεννήσει, να συγχωρεθούν οι αμαρτίες τους και να φορέσουν το ένδυμα της άφθαρτης ζωής· ένωσέ τους με την αγία σου καθολική και αποστολική Εκκλησία και λογάριασέ τους με τα πρόβατα του διαλεχτού σου ποιμνίου. Για να δοξάζουν κι αυτοί μαζί μας το ολοτίμητο και μεγαλόπρεπο όνομά σου, του Πατέρα και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, τώρα και πάντα και στους ατελεύτητους αιώνες».

Διαβάζοντας την δέηση υπέρ των κατηχουμένων, αναλογιζόμαστε με πόση συγκίνηση την άκουγαν οι κατηχούμενοι. Συγχρόνως, συνειδητοποιούμε με πόσο αυστηρά κριτήρια, αλλά και με πόση αγάπη η Εκκλησία προετοίμαζε κατά το παρελθόν τους κατηχουμένους, όχι απλώς να ενταχθούν στην Εκκλησία αλλά και να πληρούν όλες τις προϋποθέσεις, προκειμένου να συνειδητοποιήσουν την μεγάλη τιμή που αξιώνονται, αλλά και την μεγάλη ευθύνη που αναλαμβάνουν. Αμέσως μετά την ανάγνωση της δεήσεως αυτής, οι κατηχούμενοι αποχωρούσαν.

Πολλοί αναρωτιούνται σχετικά με την σκοπιμότητα των ευχών για τους κατηχουμένους, καθώς έχει γενικευθεί πλέον η πρακτική του νηπιοβαπτισμού. Κι όμως! Η Εκκλησία, με την σοφία της, διατήρησε τις ευχές αυτές για δύο λόγους:

Πρώτον, για να μην ξεχνάμε πως σε κάθε Θεία Λειτουργία, δεν συμμετέχει απλώς η τοπική ενορία αλλά ολόκληρη η Ορθόδοξη Εκκλησία. Την ώρα της Θείας Ευχαριστίας ενισχύονται οι πνευματικοί δεσμοί της παγκόσμιας Ορθοδοξίας. Και, όπως γνωρίζουμε καλά, σε πολλά μέρη του κόσμου και ιδιαίτερα στην Αφρική και την Ασία, εκατοντάδες ανθρώπων γνωρίζουν την Ορθοδοξία σε ώριμη ηλικία και εισέρχονται στο στάδιο της κατηχήσεως με τον ίδιο τρόπο που προσήρχοντο κατά τους πρώτους αιώνες της εκκλησιαστικής ιστορίας οι προερχόμενοι από τους ειδωλολάτρες και τους Ισραηλίτες μέλλοντες Χριστιανοί. Υπέρ αυτών λοιπόν, προσευχόμαστε, προκειμένου να γνωρίσουν το φως της αληθείας και να αξιωθούν την αναγέννηση που προσφέρει η πίστη στον Κύριό μας.

Υπάρχει όμως και κάτι δεύτερο: Μπορεί ο νηπιοβαπτισμός να σηματοδοτεί την ένταξη μιας ανθρώπινης υπάρξεως στο σώμα της Εκκλησίας, αυτή όμως θα παραμείνει ανενεργή εάν δεν συνοδευτεί από μια διαρκή κατήχηση, την οποία η Εκκλησία έχει αναθέσει, πρωτίστως στους αναδόχους και κατόπιν στους γονείς. Η ευχή υπέρ των κατηχουμένων αφορά ιδιαίτερα εμάς τους ενήλικες, προκειμένου, με συστηματικότητα και ζήλο, να οδηγήσουμε τις νέες υπάρξεις στον δρόμο της πίστεως και να μην γίνουμε αιτία, είτε λόγω της δικής μας ελλιπούς κατηχήσεως είτε λόγω της αμέλειας και της ραθυμίας μας, να στερηθούν οι βαπτισμένοι μεν, αλλά κατ' ουσίαν κατηχούμενοι μικροί στην ηλικία Χριστιανοί, την χαροποιό και ζωογόνο εμπειρία της Εκκλησίας.

Ιδιαίτερα στην εποχή μας η ανάγκη του επανευαγγελισμού που συχνά διατυπώνουν κληρικοί και θεολόγοι δεν είναι τίποτε άλλο παρά η ανάγκη ανανέωσης της κατηχήσεως, η οποία αποτελεί την μοναδική οδό συνειδητής και ολοκληρωμένης εντάξεως στην Εκκλησία. Αυτή χαράζει τον δρόμο που οδηγεί στο σπήλαιο της πνευματικής Βηθλεέμ και μεταβάλλει όλους μας, μικρούς και μεγάλους, σε καταρτισμένους και συνειδητούς προσκυνητές του νεογέννητου Χριστού.

Στην Θεία Λειτουργία λοιπόν, κάθε φορά που προσευχόμαστε για τους κατηχουμένους, ας μεταβάλλουμε την προσευχή μας και σε δέηση υπέρ της δικής μας πνευματικής πορείας αλλά και της πνευματικής προόδου των παιδιών μας. Η ευθύνη μας είναι μεγάλη, μεγάλη όμως θα είναι και η ευλογία και η βοήθεια του Θεού στο έργο της ορθόδοξης κατηχήσεως που θα τους προσφέρουμε, με μία όμως προϋπόθεση: Να θεωρήσουμε την κατήχηση ως κορυφαίο έργο της εκκλησιαστικής ζωής και να την αποδεχτούμε ως πολύτιμη οδό, η οποία οδηγεί μικρούς και μεγάλους στον δρόμο της αληθείας και της ζωής, στον δρόμο του Κυρίου μας, ο Οποίος, σε λίγες ημέρες θα ξαναφέρει στην γη την ελπίδα».

Πριν την απόλυση της Θείας Λειτουργίας, ο Σεβασμιώτατος εξέφρασε τη χαρά

του, γιατί ιερούργησε στην Ενορία της Νεαπόλεως, που αποτελεί μια από τις πλέον ζωντανές Ενορίες της Ιεράς Μητροπόλεως, λέγοντας τα εξής:

«Έχουμε καθιερώσει με τον καλό σας Εφημέριο, τον π. Δημήτριο την Κυριακή προς της Χριστού Γεννήσεως να ιεουργώ εδώ, στην Ενορία της Νεαπόλεως. Εδώ, σε αυτήν την Ενορία, την οποία ο π. Δημήτριος έχει μετατρέψει σε μία μεγάλη οικογένεια. Εκείνος είναι ο καλός σας ποιμένας και εσείς τον εμπιστεύεστε και τον ακολουθείτε.

Δέχεστε την πνευματική του καθοδήγηση, τις σοφές συμβουλές του. Παραδειγματίζεστε από την ακεραιότητα της ιερατικής του διακονίας.

Όλα μέσα σε αυτόν τον Ιερό Ναό μαρτυρούν, ότι είναι μια πνευματική κυψέλη• τα παιδιά που διηκόνησαν στο Ιερό Βήμα, οι Ιεροψάλτες με την ιεροπρέπεια της αποδόσεως των ύμνων, οι κατηχητές και οι κατηχήτριες με τα μέλη των κατηχητικών συνάξεων που έχουν πλημμυρίσει τον Σολέα και σε λίγο θα μας προσφέρουν χριστουγεννιάτικα κάλαντα.

Δεν υπάρχει για τον Επίσκοπο μεγαλύτερη ανάπαυση από το να εργάζονται οι Πρεσβύτεροι με αυτόν τον υποδειγματικό τρόπο. Ο άνθρωπος έχει ανάγκη να αισθανθεί την Εκκλησία ως μια μεγάλη, τεράστια ανοιχτή αγκαλιά και να εισέλθει μέσα στην ευρυχωρία της αγάπης της. Να αναπαυθεί, να λάβει ρόλο και να αισθανθεί ότι είναι ένα πολύτιμο στέλεχος. Σας ευχαριστώ, λοιπόν, σήμερα όλους και όλες για την παρουσία σας και σας εύχομαι να έχετε καλά και ευλογημένα Χριστούγεννα».

Αμέσως μετά τα παιδιά των Κατηχητικών Σχολείων της Ενορίας έψαλλαν τα παραδοσιακά κάλαντα στον Σεβασμιώτατο, ο οποίος τα ευλόγησε και τους μοίρασε αναμνηστικά δώρα.

[Δείτε ΕΔΩ φωτογραφικό υλικό](#)